

μασεν εισέτι τὰς ἀγρίας αὐτοῦ ἔξεις· αλοιπὸν, ἀνέκραξεν, ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας πίστεως καὶ τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας, αἰτίνες πρὸ ὀλίγου μοι ἀπεκαλύφθησαν, θὰ τολμήσω νὰ παλαίσω πρὸς σέ· κατὰ σοῦ, κατάρατε! » Ἐγείρει τὸ ῥόπαλον αὐτοῦ καὶ μάχη συνάπτεται μεταξὺ θνητοῦ καὶ δαίμονος.

XVI

Ὁ καπνὸς σροεῖ· λιλίζει ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· αἱ φλόγες λάμπουσι περὶ αὐτούς· ἀλλ' οὐδὲ τὸ πῦρ τοῦ Ἀδου, οὐδὲ ὁ κεραυνὸς, οὐδὲ τὰ ἐπανελημμένα κτυπήματα, ἅτινα κλονίζουσι τοὺς πύργους τοῦ φρουρίου, δύνανται νὰ καταβάλλωσι τὸ θάρρος τοῦ Ἀρόλδου. Ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μετὰ σκυθρωπῆς ἐπιμονῆς καὶ ῥίπτει χάλαζαν κτυπημάτων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Τέλος ὁ δαίμων νικάται· ἡ κακοποιὸς αὐτοῦ δύναμις ὑποχωρεῖ εἰς θέ-

Ὁ Ἀρόλδος καὶ ἡ Ἐυδὴρ.

λησιν ἰσχυροτέραν λειποθυμεῖ ἐν τῷ μέσῳ τῆς τρικυμίας. Ὁ μαχητὴς τοῦ βορρᾶ ὁρμᾷ πρὸς τὴν Ἐυδὴρ καὶ φέρει αὐτὴν μακρὰν τοῦ θεάτρου φοβερῶν κατορθωμάτων, διὰ ν' ἀποδώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ φῶς, εἰς τὴν ἐλευθερίαν, εἰς τὴν ζωὴν!

XVII

Κατέθεσεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς χλόης· ἐκεῖ πλησίον ἔρρεεν ἀργυρὸς ῥύαξ. Σκέψεις νέαι ἐπολιόρκουν τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀρόλδου, φόβος

ἄγνωστος ἐτάραττε τὸ στήθος αὐτοῦ, ἐνῶ διὰ δειλῆς χειρὸς ἔρριπτε σταγόναις τινὰς ὕδατος ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τοῦ στήθους τῆς Ἐυδὴρ. Μὲ πόσῃν ταραχὴν ἠκολούθει τὰς προόδους τῆς ζωῆς, ἥτις ἐχρωμάτιζε τὰς παρειὰς τῆς νέας με ῥόδινον χρῶμα, καὶ ἥς ὁ σπινθὴρ ἔλαμψε πάλιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς. « Πῶς! ἐσκέπτετο, ἐτυφλώ-

θην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ἀναγνώρισω γυναῖκα ἐκ τῶν ξανθῶν αὐτῶν πλοκάμων; Πῶς ὑπὸ τὰ ἐνδύματα ἀκολούθου δὲν διέκρινα τὸν σχηματισμὸν τοῦ παρθενικοῦ τούτου στήθους; Πόσον ἤμην ἀνόητος· ἔτρεχα νὰ ζητῶ τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν θάνατον ἐν τῷ μέσῳ ὠκεανῶν καὶ ἐρήμων, ἐνῶ εἶχον πλησίον μου τὴν ἀξιαγάπητον αὐτὴν σύντροφον! »